

Dosarul nr. 2ra-2016/19

Prima instanță: (Judecătoria Strășeni, sediul Central) M. Grosu

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

ÎNCHEIERE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de Stat
”Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Staver Liviu
împotriva Întreprinderii de Stat ”Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni” cu privire
la anularea ordinelor privind aplicarea sancțiunilor disciplinare, restabilirea la locul
de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea
prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
admis apelul declarat de Staver Liviu, s-a casat hotărârea din 21 mai 2018 a
Judecătoriei Strășeni, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 11 decembrie 2017, Staver Liviu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii de Stat ”Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni” cu privire
la anularea ordinelor privind aplicarea sancțiunilor disciplinare, restabilirea la locul
de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea
prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Staver Liviu a invocat că, în baza contractului individual
de muncă nr.30/14 din 24 noiembrie 2014, a fost angajat în cadrul Întreprinderii de
Stat ”Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni” în calitate de pădurar, iar pe
parcursul activității, și-a îndeplinit conștiincios atribuțiile funcționale.

La 24 noiembrie 2017 i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 162-p din 23
noiembrie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de
concediere, ca motiv fiind indicat neglijența față de îndeplinirea obligațiilor de
serviciu, manifestată prin întreținerea bunurilor imobile ale întreprinderii (canton
silvic, depozite etc) și terenului aferent acestuia într-o stare deplorabilă, permiterea

locuirii în ele a persoanelor întâmplătoare, neînălăturarea neajunsurilor depistate în cadrul controlului din luna august 2017.

Reclamantul a mai menționat că în aceeași zi, a aflat că în privința sa anterior au fost emise ordinele nr. 62-p din 25 aprilie 2017 și nr. 110-p din 03 august 2017 privind aplicarea sancțiunilor disciplinare pentru aceleași încălcări, însă care nu i-au fost aduse la cunoștință sub semnătură și înmânate pentru a le contesta.

Mai mult ca atât, abaterile disciplinare au fost invocate arbitrat și contrar legii de către angajator, fără a fi încadrate în atribuțiile sale de serviciu.

Prin ordinul nr. 35-p din 13 februarie 2018, Întreprinderea de Stat "Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni" în temeiul art. 86, alin. (1) lit. h) din Codul muncii, a desfășurat contractul individual de muncă, începând cu 13 februarie 2018 pentru absența fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutiv în timpul zilei de muncă.

A specificat reclamantul că ordinele cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare sunt ilegale, deoarece au fost emise contrar normelor imperative prevăzute de Instrucțiunea cu privire la Efectuarea Reviziilor și Controlului Operativ în Fondul Forestier Proprietate Publică a Statului, aprobată prin Ordinul Agenției „Moldsilva” nr. 159 din 30 mai 2016

Staver Liviu a reiterat că a îndeplinit atribuțiile de serviciu în strictă conformitate cu prevederile contractului individual de muncă nr.30/14 din 24 noiembrie 2014, fără a admite careva încălcări.

Obligația reparației capitale a cantonului silvic nr.6 o/s Strășeni, conform legislației în vigoare, revenea conducerii acestei entități, fapt constatat la ședința pădurarilor din primăvara anului 2017, când s-a decis alocarea sumei de 33 000 lei pentru efectuarea reparației capitale a cantonului, însă suma în cauză nu a fost alocată din motive necunoscute.

Mai mult, la momentul angajării sale în calitate de pădurar, cantonul dat deja se afla la acel moment într-o stare deplorabilă și necesita reparație capitală, fapt constatat prin actul de predare-primire și procesul-verbal de constatare a stării de fapt a imobilului menționat.

De asemenea, a invocat că ordinele cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare nu sunt motivate printr-o acțiune concretă de încălcare și deci poartă un caracter general.

Prin urmare, ordinul cu privire la aplicarea sancțiuni disciplinare - concediere a fost emis cu încălcarea legislației muncii, or, a fost emis fără acordul organului sindical din care face parte salariatul, iar la momentul emiterii ordinului de concediere, se afla în concediu medical.

A solicitat Staver Liviu, cu concretizările ulterioare, anularea ordinului nr. 62-p din 25 aprilie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare „avertisment”, anularea ordinului nr. 110-p din 03 august 2017 privind aplicarea sancțiunii disciplinare „muștrare aspră”, anularea ordinului nr. 162-p din 23 noiembrie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare „concediere”, anularea ordinului nr. 35-p din 13 februarie 2018 în partea ce ține de concedierea sa din funcție, restabilirea în funcția de pădurar al cantonului 6, o/s Strășeni, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă în perioada 23 noiembrie 2017 - 07 mai 2018 în mărime de 20 587 de lei, încasarea sumei de 1 500 lei cu titlu de cheltuieli

de asistență juridică și încasarea sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral (f.d. 1-6, 90-93 Vol. I)

Prin hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Staver Liviu (f.d. 147,153-169 Vol. I)

Prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de către Staver Liviu, s-a casat hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Staver Liviu.

S-a anulat ordinul nr. 35-p din 13 februarie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, în baza art. 86 alin. (1), lit. h) din Codul muncii.

S-a încasat de la Întreprinderea de Stat "Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni" în beneficiul lui Staver Liviu suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică (f.d. 211-212, 213-236 Vol. II)

Prin decizia din 13 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Staver Liviu, s-a casat decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a trimis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d. 29-36 Vol. II).

Prin decizia din 18 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Staver Liviu, s-a casat hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a anulat ordinul Întreprinderii de Stat "Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni" nr. 162-p din 23 noiembrie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere lui Staver Liviu în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii.

S-a anulat ordinul Întreprinderii de Stat "Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni" nr. 35-p din 13 februarie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concedierea lui Staver Liviu în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii.

S-a obligat Întreprinderea de Stat "Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni" să-l restabilească pe Staver Liviu în funcția de pădurar al cantonului nr. 6 ocolul silvic Strășeni începând cu 23 noiembrie 2017.

S-a încasat de la Întreprinderea de Stat "Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni" în beneficiul lui Staver Liviu salariul mediu pentru absența forțată de la muncă pe perioada 23 noiembrie 2017 - 18 iunie 2019 în sumă de 56 236,36 de lei și suma de 3 023 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Întreprinderea de Stat "Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni" în beneficiul lui Staver Liviu suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

S-au respins ca fiind depuse tardiv pretențiile înaintate de Staver Liviu cu privire la anularea ordinului nr. 62-p din 25 aprilie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de avertisment și anularea ordinului nr. 110-p din 03 august 2017 privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Staver Liviu a omis termenul de prescripție de contestare a ordinelor nr. 62-p din 25 aprilie 2017 și nr. 110 din 03 august 2017, fără a solicita repunerea în termen, iar reprezentantul Întreprinderii de Stat ”Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni” a invocat tardivitatea pretențiilor în instanța de apel, fapt ce impune respingerea acestor pretenții ca fiind tardive.

Referitor la ordinul nr. 162-p din 23 noiembrie 2017, prin care lui Staver Liviu i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de concediere în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, instanța de apel a reținut că imputând lui Staver Liviu omisiunile care au servit drept temei de emitere a ordinului în cauză, intimatul avea obligația să stabilească dacă starea deplorabilă invocată a cantonului se datorează sau nu acțiunilor sau inacțiunilor pădurarului Staver Liviu și dacă cele imputate drept abatere disciplinară intră în obligațiile funcționale ale acestuia.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că nu au fost stabilite careva încălcări grave prevăzute de legislația muncii pentru comiterea cărora Staver Liviu putea fi concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii și prin urmare ordinul nr. 162-p din 23 noiembrie 2017 urmează a fi considerat ilegal.

De asemenea, instanța de apel a invocat că raporturile de muncă cu Staver Liviu au încetat prin prisma ordinului de concediere nr. 162-p din 23 noiembrie 2017 pe care l-a recepționat la 24 noiembrie 2017, fapt ce se confirmă inclusiv prin semnătura acestuia, prin urmare, sancțiunea disciplinară sub formă de concediere, în baza art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, care a fost aplicată pentru aceste abateri, prin ordinul nr. 35-p din 13 februarie 2018, este nejustificată și contrară legislației muncii.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că lui Staver Liviu urmează să-i fie compensat salariul mediu pentru absența forțată de la muncă pe perioada 23 noiembrie 2017 - 18 iunie 2019, reieșind din salariul mediu lunar în mărime de 3 023,52 de lei, care în total constituie suma de 56 236,36 de lei, precum și prejudiciul moral în mărimea unui salariu mediu de 3 023,52 de lei.

La 20 august 2019, prin intermediul oficiului poștal, Întreprinderea de Stat ”Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea anulării ordinelor nr. 162-p din 23 noiembrie 2011, nr. 35-p din 13 februarie 2018, restabilirii lui Staver Liviu în funcția de pădurar al cantonului nr. 6 ocolul silvic Strășeni, încasării salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și a prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Întreprinderea de Stat ”Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni”, în motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel în partea contestată este neîntemeiată, lipsită de suport probatoriu.

De asemenea, a reiterat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, a dat o apreciere părtinitoare probelor administrate la dosar și a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

La 24 octombrie 2019, Staver Liviu, reprezentat de avocatul Mării Vladimir, a depus referință la recursul declarat de Întreprinderea de Stat ”Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni”, prin care a solicitat să fie respins.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 18 iunie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 20 august 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

La 19 septembrie 2019, în adresa lui Staver Liviu a fost expediată copia recursului declarat de Întreprinderea de Stat ”Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni”, iar la 01 octombrie 2019, recursul a fost recepționat de către Staver Liviu, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 120 Vol. II).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Întreprinderea de Stat ”Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de către Întreprinderea de Stat ”Întreprinderea Silvo-Cinegetică Strășeni”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Dumitru Mardari